

ת"פ 52014/08/20 - מדינת ישראל נגד רביע אבו שקיר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 52014-08-20 מדינת ישראל נ' אבו שקיר

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	רביע אבו שקיר

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 9.3.20 סמוך לשעה 16:07, נמצא הנאשם בחוף הים הדרומי של העיר חיפה כשהוא מחזיק בכיס מכנסיו סכין יפנית, שלהבה מתקבע, כשאינו יכולתו להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. משפנו השוטרים לנאשם, הוציא הנאשם את הסכין מכיס מכנסיו והשליכו לתוך הרכב, עמו הגיע למקום.

במעמד זה, בעת שהשוטרים בודקים את פרטיו של הנאשם, הכשיל הנאשם את השוטרים במילוי תפקידו באופן שהוציא את תעודת הזהות מידי השוטר והתרחק מהשוטר לכיוון הים. במעמד זה משהודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור, התנגד הנאשם למעצר בעודו משתולל, בועט לכל עבר ומתנגד להיכנס לניידת. בהמשך, משהובא הנאשם לתחנת המשטרה הוא איים על שוטר בפגיעה שלא כדין בחייו באומרו שיפגע בו.

בתאריך 20.11.22 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר, לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע בו ויופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בהתאם להסדר סוכם כי המאשימה תטען לעונש של 4 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, וב"כ הנאשם יטען לצו של"צ והארכת התנאי.

בתאריך 10.5.23 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, לפיו בהתייחסותו של הנאשם לעבירה הוא נטה להשליך התנהלותו על גורמי אכיפת החוק, סערת הרגשות בה היה נתון עת חש בושה, כעס והשפלה, תוך מיקוד שליטה חיצוני. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו והביע עמדה קורבנית אשר להחרפת האירוע ומעורבותו תוך קושי לראות, להכיר ולבחון את תרומתו להסלמת האירוע.

שירות המבחן התרשם כי בעת שהנאשם חש סערת רגשות, הוא מתקשה לווסת התנהגותו ופועל באופן אלים, דבר המהווה גורם סיכון להישנות עבירה.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית ובשתי בדיקות שתן שמסר התגלו שרידי סם. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית, ונמנע מהמלצה טיפולית. כמו כן, שירות המבחן נמנע מלהביע עמדה

ביחס לאפשרות הארכת התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם.

בדיון שהתקיים בתאריך 21.5.23 נטען כי הנאשם לא עושה שימוש בסמים ועל כן נפלה טעות בבדיקות שנערכו לו והתבקש לקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם.

נוכח טענות הנאשם בדבר ניקיון מסמים הפניתי אותו לקבלת תסקיר משלים. כמו כן, הוריתי על קבלת חוות דעת ממונה על עבודות השירות.

בתאריך 18.6.23 התקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, הנאשם התייצב לבדיקה אחת מתוך שתיים שאליהן הוזמן וממצאה הצביעו על ניקיון מסמים. מכאן שירות המבחן הביע ספק באשר לניקיון מסמי רחוב לאורך זמן. נוכח העובדה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית מחד, ובשים לב לקושי של הנאשם לבחון את הבעייתיות בהתנהלותו ובחלקיו הבעייתיים, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. כך גם נמנע שירות המבחן, בנסיבות העניין, מלהביע עמדה בנוגע לשאלת הארכת התנאי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות דעת הממונה מיום 6.7.23 הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות. על כן, הומלץ להציבו החל מיום 7.9.23 במועצה המקומית עירון, חמישה ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) וכתב אישום, הכרעת דין וגזר דין בת.פ. (חיפה) 57321-12-16 (טע/2), במסגרתו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן חודשיים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי.

בתאריך 13.7.23 טענו הצדדים לעונש:

בטיעוניה לעונש, המאשימה הפנתה להסדר אליו הגיעו הצדדים וביקשה להטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, והפעלת התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם במצטבר. יצוין, כי עניין צבירת התנאי לעונש, בגין תיק זה לא נאמר לפרוטוקול בית המשפט, וההבנה בין הצדדים הייתה כי העונש אליו תעתור המאשימה תכלול את הפעלת התנאי.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש להאריך את התנאי שהוטל על הנאשם בתיקו הקודם ולא להטיל עליו עונש מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגיש בבדיקה שערך הנאשם בתאריך 13.6.23 (טע/3), לפיה הוא נקי מסמים וטען כי הנאשם אינו עושה שימוש בסמי רחוב. עוד נטען, כי יש להתחשב בעובדה כי הנאשם הודה לאחר תיקון כתב האישום, חסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, ובעניין זה הוגשו מסמכים מביטוח הלאומי והוצל"פ (טע/4). כמו כן, נטען כי בינתיים לנאשם נולד ילד ובת זוגו בהריון נוסף.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והביע את רצונו לפרנס את משפחתו.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, אך בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), כאשר העבירות נעברו כרצף אחד יש לראות את כלל העבירות כאירוע פלילי אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

בביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה פגע הנאשם **בערכים חברתיים מוגנים** שעניינם הגנה על שלמות גופם של אזרחים מפני פגיעה בגופם באמצעות סכין.

עבירה של החזקת סכין שלא כדין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" ולהקדים תרופה לתופעת השימוש בסכין. תכלית העבירה הינה למנוע מראש את הסיכונים אשר עלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין, ובפרט פגיעה בזולת (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

כמו כן, מביצוע עבירות איומים והפרעה לשוטר, נפגעו ערכים של שמירה על שלטון החוק, ושלוות נפשם של שוטרים הממלאים את תפקידם.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם החזיק סכין בכיס מכנסיו, בחוף הים והשליכו כאשר שוטרים פנו אליו. אמנם לא נגרם נזק, אך קיים פוטנציאל סיכון במעשה זה, כאשר אדם מחזיק סכין במרחב הציבורי.

התנהגותו של הנאשם לאחר שהשוטרים פנו אליו, שכללה איומים והשתוללות כדי למנוע מעצר, אף היא מצביעה על פוטנציאל הסלמה ועל הסיכון הנשקף מהנאשם.

משכך, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

בפסיקה קיים מנעד רחב של ענישה בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין, הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. כך גם קיים מנעד רחב בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (12.6.2008) הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית משפט השלום השית עליו עונש של חודשיים מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.01.15) הנאשם הורשע בגין שני אישומים, אחד בגין החזקת סכין, אותה החזיק עת שהובא לבית חולים לאחר שנדקר ונזקק לטיפול רפואי, ואישום שני בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש בכמות שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של החזקת סכין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בגין שתי העבירות נגזר על המבקש עונש של 12 חודשי

מאסר בפועל והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב"פ ג (מח' - ירושלים) 27836-08-14 **חזן נ' מדינת ישראל** (12.4.15), הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר. הנאשם נסע במכוניתו והחזיק בה סכין. כאשר עוכב לבדיקה על ידי שוטרים השליך הסכין ארצה ובעט בו מתחת למכונית, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסכין. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ובין 12 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הושתו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה שם צוין כי "עונש מאסר של שלושה חודשים בפועל בגין עבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר הינו עונש מתון, ובכל מקרה נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, ואין כל סיבה כי בית-משפט זה, כערכאת ערעור, יתערב בגזר-הדין". עוד צוין כי מאחר וזהו מאסרו הראשון של הנאשם ניתן היה לשקול לבצעו בעבודות שירות, אך מאחר והנאשם לא התייצב אצל הממונה אין לשקול חלופה שכזו.

ב"פ פ 63051-05-19 **מדינת ישראל נ' ברודר** (23.1.22) הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירה של החזקת סכין לאחר שהחזיקה בכיס פנימי בתוך הז'קט סכין מטבח שאורך הלהב שלה כ-10 ס"מ. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית,** והשית על הנאשמת עונש של 45 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

ב"פ פ 4817-01-21 **מדינת ישראל נ' שאויש** (16.2.22) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין בכך שהחזיק סכין בעת שישב במושב האחורי של הרכב. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, וב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.** על הנאשם הושת עונש מאסר מותנה של חודשיים, קנס והתחייבות.

ב"פ פ (חי') 10987-05-17 **שוסטר נ' מדינת ישראל** (6.7.17), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הכשלת שוטר וזוכה מעבירת תקיפת שוטר. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי וקנס** וגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 1,200. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, למעט קיצור תקופת התנאי לגבי עבירה של העלבת עובר ציבור.

ב"פ פ 6321-10-17 (חי) **מדינת ישראל נ' רוני אסד** (25.11.18) הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים על פקח ושוטרים שהגיעו לביתו על מנת לבצע צו הריסה. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לבצע בעבודות שירות,** וגזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, וריבוי העבירות שבוצעו על ידי הנאשם אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע מושא כתב האישום נע **בין מאסר קצר, שניתן לבצע בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

לאחר ששקלתי את ענייניו של הנאשם, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי לא לחומר או לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

הנאשם הודה לאחר תחילת שמיעת הראיות בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט והצורך מלשמוע חלק מהעדים.

לחומרה שקלתי את העובדה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, אחד בגין איומים ושניה בגין החזקת סכין למטרה לא כשרה. יודגש, כי הנאשם ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי בן חודשיים תלוי ועומד נגדו, ונראה כי הענישה המקלה שהוטלה עליו לא הרתיעו.

עוד נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר התרשם כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית, כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומשליך את התנהגותו על גורמי החוק.

בנוסף שקלתי את העובדה כי מדובר באירוע יחסית ישן, אשר התרחש לפני כ- 3 שנים, ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים חדשים, הגם שהימשכות ההליכים אינה לפתחה של המאשימה אשר הגישה כתב אישום בסמוך לביצוע העבירות.

ההסדר שאליו הגיעו הצדדים נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, ועל כן בכוונתי לכבדו.

יחד עם זאת, לא ניתן לגזור את עונשו של הנאשם על הצד המקל של ההסדר, וזאת נוכח הנימוקים שפירטתי לעיל.

לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימים אותן נסיבות חריגות אשר מצדיקות את הארכת התנאי וזאת במיוחד נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, בנוגע לרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם והעדר המלצה שיקומית.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים אשר פורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי, בן חודשיים, שהוטל על הנאשם בת.פ. 57321-12-16 באופן שחודש יהיה בחופף וחודש יהיה במצטבר, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש מאסר בפועל של 4 חודשים.** מצאתי חפוף את מחצית התנאי נוכח העובדה כי מדובר בתנאי מתיק ישן מאוד, ובישם לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה שבפניי.

לאחר שהנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות השירות אני מורה כי 4 חודשי מאסר בפועל ירוצו בעבודות שירות במועצה מקומית עירון, במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מתאריך 7.9.23.

על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בתאריך 7.9.23 שעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.
מפקח אחראי - מר מוחמד סולימאן טל: 050-6075562.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה, יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש המאסר

מאחורי סורג ובריח.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאיאחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, במעמד הצדדים.